

Cicavízió

FEUILLETON - LXIV. évfolyam, 12. szám, 2020. március 20.

Látom, hogy végigsétál a tetőgerincen, aztán leereszkedik a faágon, alatta a karom várja. Beviszem az ágyamba, becézgetem, dédelgetem, büszke vagyok rá, hogy mégis fölhalálta magát. Vele töltöm az egész éjszakát, bújik, dorombol, boldog vagyok, hogy ilyen simán ment az áttelepítés. Másnap reggel gyanú fészkel belém. Ez nem is a Mimi, hanem az itteni udvari cica, a Sárka? Hasonlítanak ugyan egymásra, de nem ikrek; másképpen cirmosak, a Mimi testesebb, a szeme nagyobb, másmilyenek a cifrák a szőrén, a szürke különböző árnyalatait viselik. Szó mi szó, egész este és éjszaka, lámpafénynél, érzékcsalódásban volt részem: annyira szerettem volna, ha a Mimi megmarad, hogy összecseréltem őket. Vágyam fölülkerekedett figyelmemen. Sárka meg nem szólt semmit, nem sokkalta a becézgetést, simogatást, készségesen vállalta a szerepet, belakott és velem aludt.